

אורי ברנשטיין : אדם זר

אדם זר לפתע לעצמו
וילכליו וילביתו וְלֵאשָׁה שָׁבָה הוא נח
וְהַאִיר הַיּוֹמִיּוֹמִי פָּלִי מוֹנֵחַ
שָׁבוֹת שָׁבוֹת בְּאֶדְמָה.
אדם זר לפתע לפצול
גופו לְאֲכָרִים וּלְנִצּוֹל
הַאֲכָרִים לְכֹל מִיָּגִי תְנוּעוֹת,
וְכֵן רֵאשׁוּ — בִּיבֵר סִיּוֹת בְּנוּעוֹת.
וּבְאֶפְרָסִי, בְּשֵׁפֶת תְּרָשִׁים-אֱלֵמִים,
מִנְפָּה הוּא לְסֹפֵר קֶצֶת לְעֶצְמוֹ
אֵת הַדְּבָרִים שֶׁלֹּא אָמַר עוֹד בְּמַלִּים.
אָבֵל לְאֵט לְאֵט דָּמוֹ
חוֹנֵק אוֹתוֹ בְּצִנִּיקָה וּבְקִתְלִים
מְטִילָה רִשְׁמִית-צִינִיּוֹ מִפֶּת כְּתָמִים
שֶׁל אֲרֻצוֹת שֶׁאֵבֶלֶתָהּ בְּקִדְיוֹת.

מחשבות הצפרים

לצפרים יש מחשבות
 בצרן מרום אל רום.
 כמה הן רוצות לנוס!
 כמה הן חשובות
 בקיונן הנואש להתמיד.
 חשובות בציני עצמן
 ובציני סביבתן העננית.
 ובק בקצה קנפן
 חולפת ציפות כהרהור.
 לצפרים יש מחשבות
 הקאות לקלל טיפה
 ולא לקלל דבור.
 וכשהן מותרות על השמים
 ושוקבות
 בין אבנים בבין ימים
 וקר עולה בהן כנביטה
 באה בן עוד מחשבה סדה: אם
 היו בוראות להן שיטה,
 אולי היתה הרום משמנה
 אולי היתה שחות טינה
 לכבד הקנפים.
 הציבות בקציצים דורשת
 תמיד קנפים צעירות.
 מקד המחשבה הצפרית נואשת.
 וכך הצפרים נתנות לקרות
 לאור שבו הכל צשוי לקרות
 לכן גופות הצפרים מתקררות
 וכל מחשבותיהן אינן עונרות
 נגד הקנה.